

Retten i Lyngby

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 7. december 2016 i sag nr. BS 167-543/2016:

A

mod

DFIM

Philip Heymans Alle 1

2900 Hellerup

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 15. april 2016, vedrører en cyklists erstatningskrav i forbindelse med et færdselsuheld. Denne dom er en delafgørelse, der alene tager stilling til, om sagsøgte er erstatningsansvarlig i sin egenskab af erstatningsorgan for uheld forvoldt af ukendte motorkøretøjer.

Sagsøgeren er meddelt fri proces.

Sagsøgerens påstand er, at sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgte er erstatningsansvarlig for den skade, som sagsøger var udsat for den 2. oktober 2014.

Sagsøgtes påstand er frifindelse

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Sagsøgeren kom den 2. oktober 2010 om morgenen til skade, da han styrtede på sin cykel i forbindelse med hans arbejde som avisomdeler.

Styrtet skete på et sted, hvor der var en delvis væltet lysmast.

A har forklaret, at han på skadestidspunktet var færdig med dagens avisruter og var på vej hjem. Da han kørte fra vejen ind på cykelstien ved X-vej, kørte han ind i noget, som ramte ham i hoftehøjde. Genstanden lå ind over cykelstien og længere nede end, hvad der fremgår af billederne fremlagt som bilag 12. Lyset i lysmasten var gået ud. Han havde lys på cyklen. Det sad ved narvet og lyste ikke opad.

Han husker ikke selve styrtet. Da han lå ned, havde han ondt flere steder. Der kom et vidne, B, som hjalp ham op. B, som er elektriker, flyttede

lysmasten væk fra cykelstien. Han husker ikke, om B tog billeder, eller om de talte om hjulspor ved masten. Det var "bælgragende mørkt". Temperaturen var lige omkring frysepunktet. Han husker ikke, hvordan vejret havde været, medens han delte aviser ud. Han ved ikke, hvem, der har taget billederne i bilag 12, eller hvornår det er sket.

Han er stadig sygemeldt, men kommunen har nu raskmeldt ham.

Han ved ikke, hvor meget B flyttede lysmasten.

B har forklaret, at han elektriker.

Han passerer X-vej med kassecykel, når han kører sine børn i institution.

Han så ikke A's styrt, men han hørte det som et brag 10-20 meter væk. Han kørte til stedet og hjalp A op. Han husker ikke, om han flyttede lysmasten, men hvis den har spærret for cykelstien, er han sikker på, at han har gjort det. Han havde isolerende handsker på. A sagde, han var kørt ind i lysmasten.

Der var mørkt på stedet. Lyset i den væltede lysmast var gået ud.

Han har selv monteret tilsvarende master. De er gravet 50-100 cm. ned, og de har vinger for neden for at hindre, at de vælter. Hvis de skal væltes ved håndkraft, skal der bruges megen tid og mange kræfter.

Han tog ikke billeder og ledte ikke efter hjulspor.

Masten var ikke væltet dagen inden kl. 16, da han kørte hjem efter at have hentet børn.

Han husker ikke, hvordan vejret var. Det regnede måske lidt, men ikke så meget, at han havde regnsæt på cyklen.

Harbo Ronnow Larsen har forklaret, at han på uheldstidspunktet var driftsleder ved kommunens belysningsafdeling.

Den 2. oktober om morgenen fik kommunen en opringning, kommunen har ikke registreret fra hvem, om, at der var en lysmast, der var væltet ind over en cykelsti. Han kørte selv til stedet ved 10 tiden og tog billederne fremlagt som bilag 12. Først om eftermiddagen fik de oplyst, at et avisbud var kørt ind i masten.

Han prøvede at flytte masten lidt, men den sad fast, så det kunne ikke lade sig gøre. Han fik derfor mandskab til at køre ud og flytte den.

Han så lidt hjulspor inde på græsarealet nordøst for lysmasten. Masten hæld-

te i retning mod hjulsporene.

Standarden er, at lysmaster som den påkørte er gravet 60 cm. ned. Den ville ikke kunne væltes af en cykelpåkørsel. Den ville kunne væltes af "unge i kådhed", men så ville armaturet ikke blive smadret. Han er ikke i tvivl om, at der er sket en påkørsel af et motorkøretøj af en eller anden art, men de kunne ikke finde lakskader på masten.

Han ved ikke, hvor længe masten har været væltet.

Lygtepælen blev smidt væk, så snart den blev udskiftet.

Han husker ikke, om der var buler i masten.

Jorden var meget blød.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, hvoraf det fremgår:

"Det gøres gældende, at sagsøgers skade er omfattet af færdselsloven, § 101, stk. 1, og at sagsøgte, da skaden er forvoldt af et ukendt køretøj, er erstatningsansvarlig, jf. bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., § 19, stk. 2.

Sagsøger gør gældende, at det må anses for hævet over enhver tvivl, at lygtepælen, som sagsøger påkørte, var væltet af en ukendt bil, da personer eller cykler næppe ville have været i stand til at vælte lygtepælen på den skete måde.

Dette støttes på,
at lygtepælen står i rabatten ved vejen,
at lygtepælen er væltet i kørselsretningen, og
at lygtepælen bar tydelige mærker, som tydede på en påkørsel.

Sagsøger gør endvidere gældende, at lygtepælen må formodes at må være væltet om aftenen eller natten op til ulykken, altså kort før ulykken, da kommunen først fik underretning om den væltede lygtepæl efter ulykken.

Dette støttes på,
at ingen dagen før ulykken havde kontaktet kommunen om den væltede lygtepæl, hvilket ville have været nærliggende, da der er tale om et beboelsesområde med en del færdsel, og at lygtepælen udgjorde en væsentlig fare for cyklister,
at en medarbejder fra Hededanmark rettede henvendelse til kommunen kort efter ulykken, da han konstaterede den væltede lygtepæl, og
at det skete om formiddagen efter ulykken.

Sagsøger gør endeligt gældende, at skaden skete indenfor færdselslovens geografiske område, at det må anses for hævet over enhver tvivl, at den ukendte bil ved påkørslen af lygtepælen var i brug som trafikmiddel, at det ikke har betydning for sagen, om der går et kortere eller længere tidsrum fra påkørslen af lygtepælen, til sagsøgers ulykke, og at det afgørende for sagen er, at sagsøgers ulykke er en direkte følge af den ukendte bils påkørsel af lygtepælen.

Kommer retten frem til, at sagsøgers skade ikke er omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1, gøres det gældende, at skaden er omfattet af færdselslovens § 102, idet den der var ansvarlig for bilen har handlet uansvarligt og derved erstatningspådragende ved at påkøre lygtepælen, hvorved den væltede hen over cykelstien, således der var risiko for, at cyklende ville komme alvorligt til skade. Da bilen, der påkørte lygtepælen, er ukendt, påhviler erstatningsansvaret sagsøgte.

Sagsøger gør afslutningsvis gældende, at beskyttelseshensynet i færdselslovens ansvars- og forsikringspligt og den tilhørende garantiordning ville miste sin betydning, hvis forsikringspligten kan afvises allerede med den begrundelse, at det ikke er muligt at fastslå præcis, hvornår den ukendte bil påkørte og væltede lygtepælen, og at det vil være en urimelig forskelsbehandling, som ikke er tilsigtet med loven, hvis erstatningsansvaret anerkendes, hvis skaden skete straks efter, at bilen havde påkørt og væltet lygtepælen, men afvises, hvis skaden skete efter et noget længere tidsrum, blandt andet som følge af færdslen på stedet og tidspunktet for påkørslen."

Sagsøgte har procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, hvoraf det fremgår:

"Til støtte for den nedlagte frifindelsespåstand gøres det herefter gældende, at sagsøger som skadelidte og kravstiller har bevisbyrden for, at sagsøgte er erstatningspligtig efter bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjers § 19, stk. 2.

Sagsøgte skal godtgøre, at der er tale om et ukendt køretøj, samt at uheldet er forvoldt ved et færdselsuheld jf. FL § 101, stk. 1. Sagsøger skal godtgøre dette med mere end overvejende sandsynlighed.

Sagsøger så ikke umiddelbart et ukendt køretøj påkøre lygtepælen, ligesom der ikke er oplysninger om andre vidner som har set lygtepælen blive påkørt.

Videre er der ikke i de fremlagte billeder dokumentation for dækaftryk omkring lygtepælen. Dette på trods af vådt føre, hvor det må forventes at jorden er mere eftergivende og dermed lettere modtageligt for dækaftryk.

Aalborg Kommune har efter det oplyste udbedret skaden på lygtepælen,

hvorfor der ikke længere er mulighed for at undersøge skadestedet for dækaftryk eller tegn på påkørsel på selve lygtepælen. Den manglende bevissikring og dermed bevisusikkerhed må komme sagsøger til skade.

Sagsøger har derfor ikke dokumenteret, at et ukendt køretøj havde væltet lygtepælen ud for X-vej i X-by forud for sagsøgers påkørsel og tilskadekomst.

Videre gøres det gældende, at skulle retten komme frem til, at et ukendt køretøj havde påkørt og væltet den lygtepæl sagsøger efterfølgende påkørte er det herefter en betingelse for, at sagsøgte er erstatningspligtig, at uheldet er forvoldt ved et færdselsuheld som defineret i Færdselslovens § 101, stk. 1.

Som bemærket af byretten i dommen FED2004.382V erstatter sagsøgte personskader efter samme regler som for kendte motorkøretøjer altså FÆL § 101, stk. 1.

Det er i retspraksis et klart udgangspunkt, at ved tab af køretøjets tilbehør og lignende, herunder gods, da skal person- eller tingskaden ske i umiddelbar tæt tidsmæssig tilknytning hertil, hvilket krav ikke er opfyldt i nærværende sag, hvor den påståede påkørsel af lygtepælen sker nogen tid før, sagsøgers uheld og hertil kommer også og yderligere, at der ikke er tale om, at et ukendt køretøjs tilbehør og lignende eller gods falder af dette køretøj, men derimod, at dette påståede ukendte køretøj påkører en genstand/ting, der herefter forvolder skade.

Der er ikke i sagen nogen dokumentation for, hvornår og hvorfor lygtepælen væltede, herunder om den overhovedet blev påkørt som påstået, men det må dog lægges til grund, at hverken sagsøger eller øvrige vidner har set lygtepælen blive påkørt. Det må derfor kunne lægges til grund, at sagsøger ikke påkørte lygtepælen i umiddelbar tæt tidsmæssig tilknytning til det tidspunkt, hvor lygtepælen væltede.

Sagsøgers påkørsel af den væltede lygtepæl kan derfor ikke anses for forvoldt ved et færdselsuheld jf. FL § 101, stk. 1 og sagsøgte er derfor ikke forpligtet til at yde erstatning til sagsøger uanset, at retten måtte finde at lygtepælen blev påkørt af et ukendt køretøj.

På baggrund af ovenstående skal sagsøger i det hele frifindes."

Retten begrundelse og afgørelse

Det følger af bkg. 579 af 6. juni 2007 om ansvarsforsikring m.v. § 19, stk. 2, at DFIM erstatter skader, der må antages forvoldt af et motordrevet køretøj.

Som parterne er enige om, skal der være tale om en skade, som er omfattet af enten det objektive ansvar i færdselslovens § 101 eller af culpaansvaret i § 102.

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at A styrtede på sin cykel, da han stødte ind i en delvis væltet lysmast.

På baggrund af de afgivne forklaringer herunder navnlig forklaringen afgivet af driftsleder Harbo Rønnow Larsen fra Ålborg Kommunes belysningsafdeling finder retten det med tilstrækkelig sikkerhed godtgjort, at masten må være væltet ved påkørsel af et ukendt motorkøretøj.

På baggrund af forklaringen fra B lægger retten til grund, at påkørslen er sket på et tidspunkt mellem den 1. oktober 2010 kl. 16 og uheldstidspunktet den 2. oktober 2010 kl. 6.

Det ligger fast, at det ukendte motorkøretøj ikke var på skadesstedet, da A styrtede på cyklen, ligesom det ligger fast, at A ikke kørte ind i genstande, der var gået løs fra eller var tabt fra det ukendte motorkøretøj. Det ligger endelig fast, at skaden ikke skete i umiddelbar tilknytning til det ukendte motorkøretøjs påkørsel af lysmasten.

Af disse grunde finder retten ikke, at det ukendte motordrevne køretøj har forvoldt skaden på A ved et færdselsuheld. DFIM er derfor ikke erstatningsansvarlig efter reglen om objektivt ansvar i færdselslovens § 101.

Det vides ikke, hvordan påkørslen af lysmasten er sket. Det er derfor ikke muligt at fastslå, at der har foreligget culpa.

Af denne grund er DFIM ikke erstatningsansvarlig efter reglen om culpaansvar i færdselslovens § 102, hvorfor DFIM frifindes.

DFIM skal som den vindende part have erstattet et passende beløb til dækning af advokatudgifter. Beløbet fastsættes i overensstemmelse med de vejledende satser med udgangspunkt i sagsgenstandens værdi. Under hensyntagen til, at alene spørgsmålet om erstatningspligten har været hovedforhandlet, fastsættes beløbet i den lave ende af intervallet. Da sagsøgeren har fri proces, betales beløbet af Statskassen.

Thi kendes for ret:

DFIM frifindes.

Statskassen skal inden 14 dage i sagsomkostninger til DFIM betale 30.000 kr.

Parterne skal ikke i øvrigt betale sagsomkostninger til den anden part eller til Statskassen.